

1731**USTAWA**

z dnia 30 października 2002 r.

o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001—2006.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001—2006 (Dz. U. Nr 76, poz. 804, Nr 85, poz. 925 i Nr 154, poz. 1802) w art. 7:

1) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;

2) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wydatki budżetowe, o których mowa w ust. 1, obejmują również wydatki obronne ujmowane w innych, poza Obroną narodową, częściach budżetu państwa.

3. Udział wydatków majątkowych w wielkościach, o których mowa w ust. 1, wyniesie co najmniej 13,3% w 2003 r. i co najmniej 20% w 2006 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski***1732****ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 4 grudnia 2002 r.

w sprawie gatunków zwierząt chronionych wyrządzających szkody, za które odpowiada Skarb Państwa.

Na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 130, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skarb Państwa odpowiada za szkody wyrządzone przez wilka (*Canis lupus*), objętego ochroną gatunkową ściłą na podstawie art. 27c ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1997 r. w sprawie gatunków zwierząt chronionych wyrządzających szkody, za które odpowiada Skarb Państwa (Dz. U. Nr 109, poz. 706).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller***1733****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 25 listopada 2002 r.

w sprawie ograniczeń w obrocie krajowym substancjami kontrolowanymi wyprodukowanymi lub przywiezionymi z zagranicy oraz ich wykorzystywaniu w działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o postępowaniu z substancjami zubożającymi warstwę ozonową (Dz. U. Nr 52, poz. 537 i Nr 100, poz. 1085) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 stycznia 2005 r. zakazuje się wprowadzania do obrotu krajowego bromometanu (bromku metylu), a z dniem 1 stycznia 2006 r. zakazuje się jego stosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą bromometanu (bromku metylu):

1) wprowadzanego do obrotu z przeznaczeniem na eksport do państw będących stronami Poprawek kopenhaskich do Protokołu montrealskiego

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 97, poz. 867).

w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, sporządzonego w Montrealu dnia 16 września 1987 r. (Dz. U. z 1992 r. Nr 98, poz. 490 i 491), zwanego dalej „Protokołem Montrealskim”;

- 2) wykorzystywanego jako substrat do produkcji innych substancji, odmiennych w strukturze chemicznej;
- 3) wykorzystywanego do prac laboratoryjnych i analitycznych;
- 4) wykorzystywanego do zabiegów przedwysyłkowych i kwarantannowych;
- 5) wykorzystywanego jako substancja nieodzownego zużycia lub w celu zastosowania krytycznego;
- 6) przeznaczonego do zniszczenia.

§ 2. 1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu krajowego i wykorzystywania w działalności gospodarczej substancji kontrolowanych, wymienionych w załącznikach nr 1, 2 i 4 do ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o postępowaniu z substancjami zubożającymi warstwę ozonową, zwanej dalej „ustawą”, w tym zawartych w wyrobach nowych i używanych wyprodukowanych w kraju lub za granicą, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 4.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy substancji:

- 1) spełniających warunki dla uznania za substancję nieodzownego zużycia lub zastosowania krytycznego;
- 2) wykorzystywanych jako substraty do produkcji innych substancji, odmiennych w strukturze chemicznej;
- 3) wykorzystywanych jako czynniki ułatwiające niektóre procesy chemiczne;
- 4) wykorzystywanych do prac laboratoryjnych i analitycznych;
- 5) pochodzących z odzysku i poddanych wstępnemu oczyszczeniu lub regeneracji, przeznaczonych do naprawy i obsługi istniejących urządzeń i instalacji chłodniczych i klimatyzacyjnych, pomp ciepła oraz urządzeń i instalacji gaśniczych — do dnia 31 grudnia 2003 r., chyba że substancje te spełniają warunki określone w pkt 1;
- 6) wykorzystywanych do istniejących zastosowań w wojsku, dla których stwierdzono, z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego, brak dostępu do alternatywnych substancji lub technologii lub w przypadku, gdy takie substancje lub technologie nie mogą zostać zastosowane — do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- 7) wykorzystywanych w hermetycznych urządzeniach, zaprojektowanych do implantacji w ludzkim ciele w celu aplikowania ściśle określonych dawek leków — do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 8) przeznaczonych do zniszczenia;
- 9) przeznaczonych na eksport do państw będących stronami Protokołu Montrealskiego, w których taki zakaz nie obowiązuje — do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 3. 1. Z dniem 1 stycznia 2004 r. zakazuje się wprowadzania do obrotu krajowego i wykorzystywania w działalności gospodarczej substancji kontrolowanych, wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, w tym zawartych w wyrobach nowych i używanych wyprodukowanych w kraju lub za granicą, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Z dniem 1 lipca 2003 r. zakazuje się wprowadzania do obrotu krajowego substancji kontrolowanych, o których mowa w ust. 1, zawartych w:

- 1) piankach, prepolimerach do produkcji pianek oraz wyrobach zawierających pianki, z wyjątkiem sztywnych pianek izolacyjnych, prepolimerów do produkcji tych pianek oraz wyrobów zawierających te pianki, dla których zakaz będzie obowiązywał z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej;
- 2) rozpuszczalnikach i wyrobach zawierających rozpuszczalniki;
- 3) aerozolach lub przeznaczonych do produkcji aerozoli.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy substancji kontrolowanych:

- 1) wykorzystywanych jako substraty do produkcji innych substancji odmiennych w strukturze chemicznej;
- 2) wykorzystywanych jako czynniki ułatwiające niektóre procesy chemiczne;
- 3) wykorzystywanych do prac laboratoryjnych i analitycznych;
- 4) spełniających warunki dla uznania za substancję nieodzownego zużycia lub zastosowania krytycznego;
- 5) przeznaczonych do precyzyjnego czyszczenia elementów urządzeń elektrycznych i elektronicznych oraz elementów innych urządzeń, stosowanych w przestrzeni powietrznej — do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- 6) przeznaczonych do naprawy i obsługi istniejących urządzeń i instalacji chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła — do dnia 31 grudnia 2009 r., z wyjątkiem pozostających w użytkowaniu, które po tej dacie mogą być naprawiane i obsługiwane przy wykorzystaniu substancji pochodzących z odzysku, poddanych wstępnemu oczyszczeniu lub regeneracji, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 7) przeznaczonych na eksport do państw będących stronami Protokołu Montrealskiego, w których taki zakaz nie obowiązuje;
- 8) wykorzystywanych do produkcji wyrobów przeznaczonych na eksport do państw będących stronami Protokołu Montrealskiego, w których taki zakaz nie obowiązuje;
- 9) przeznaczonych do zniszczenia.

4. Substancje, o których mowa w załączniku nr 1 grupa II do ustawy, zawarte w instalacjach lub urządze-

niach gaśniczych stosowanych w obszarach, określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie listy obszarów zagrożonych pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie substancji kontrolowanych należy uznać za zastosowanie krytyczne (Dz. U. Nr 100, poz. 914), mogą być zastąpione substancjami, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) możliwe jest ich całkowite zastąpienie;
- 2) odzyskane substancje zostaną poddane zniszczeniu;
- 3) 70% kosztów niszczenia tych substancji pokryje dostawca substancji, o których mowa w ust. 1.

§ 4. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej zakazuje się wykorzystywa-

nia w instalacjach i urządzeniach gaśniczych substancji wymienionych w załączniku nr 1 grupa II do ustawy, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia, o którym mowa w § 3 ust. 4.

§ 5. 1. Z dniem 1 lipca 2003 r. zakazuje się wprowadzania do obrotu substancji kontrolowanych w pojemnikach jednorazowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy substancji kontrolowanych spełniających warunki dla uznania za substancję nieodzownego zużycia lub zastosowania krytycznego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*

1734

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 27 listopada 2002 r.

w sprawie trybu przeprowadzania egzaminów i zasad wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej oraz członków komisji dokonujących oceny ośrodków szkoleniowych.

Na podstawie art. 25 pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb przeprowadzania egzaminów osób ubiegających się o dyplomy i świadectwa uprawniające do zajmowania odpowiednich stanowisk na statkach morskich o polskiej przynależności;
- 2) zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu morskiego;
- 3) zasady wynagradzania członków komisji powołanych dla dokonania oceny ośrodków szkolących kandydatów na członków załóg statków morskich.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim;
- 2) „komisji egzaminacyjnej” — należy przez to rozumieć komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 19 ust. 8 ustawy.

§ 3. 1. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzaminy na sesjach egzaminacyjnych.

2. Regulamin pracy komisji egzaminacyjnej określają odrębne przepisy.

§ 4. 1. Terminy i miejsca egzaminów w danej sesji egzaminacyjnej wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej w uzgodnieniu z dyrektorem urzędu morskiego, przy którym działa komisja egzaminacyjna, z uwzględnieniem terminów szkoleń prowadzonych przez ośrodki szkoleniowe, o których mowa w art. 19 ust. 6 ustawy.

2. Informację o terminach i miejscach egzaminów przypadających w danym kwartale podaje się do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie wykazu w siedzibie urzędu morskiego w miesiącu poprzedzającym ten kwartał.

§ 5. Na pisemny wniosek obcokrajowca o przeprowadzenie egzaminu w języku angielskim przewodniczący komisji egzaminacyjnej wskazuje termin lub miejsce egzaminu.

§ 6. 1. Do egzaminu może przystąpić osoba, która odbyła szkolenia i posiada praktykę pływania, wymagane do uzyskania odpowiedniego dyplomu albo świadectwa, które określone są w przepisach w sprawie wyszkolenia i kwalifikacji zawodowych marynarzy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Za spełniającą warunki w zakresie praktyki pływania, o której mowa w ust. 1, uważa się osobę, która posiada co najmniej 3/4 wymaganej praktyki pływania.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302)